

KREJT SHOKËT E MI (pjesa 5)

Si Ta Heq Krenarinë

Nuk ka pikë dyshimi që në kulturën e sotme dukja është gjë e madhe. Si vazhdojnë këto fjalitë?

Unë dua të jem i .... (pari)
Dua të bëj atë që është më e mirë për... (mua)
Do i dal zot ... (vetes), i jap kurajo ... (vetes).

Për shumë njerëz gjëja kryesore është se si duken para të tjerëve. Trendi thotë:
“Nëse ke diçka, tregoj, bjer në sy, nëse s’ke hiq sikur e ke.”

Reklammat të mësojnë si të mburresh, si të hiqesh, si ta tregosh se kush je me gjërat që ke, rrobat që vesh, fjalorin që përdor, postimet që bën. Të gjitha këto gjëra i përdorim për të përmirësuar imazhin tonë.

Pse po theksohet kaq shumë reklamimi vetes këto kohë? Për shkak të marrëdhënieve, miqësive të dëmtuara.

Nuk mund të reklamosh veten dhe të ndërtosh marrëdhënie të forta në të njëjtën kohë. O do e kesh mendjen tek vetja, ose tek ata.

Më duket sikur e dëgjoj më shpesh shprehjen, *“është vështirë të kesh shokë të ngushtë, shoqëri të sinqerta.”* Sepse thelbi i shoqërive të sotme është bërë krenaria dhe egoizmi. Por Bibla thotë:

1 Korintasve 13:4 *“Dashuria nuk vë në dukje, nuk krekoset...”*

Sa herë që dua të dukem, të krekosem, nuk po tregoj dashuri. Kur lexoj vargje të tilla mendoj për tullumbacet, kur i shikon ashtu të vogla s’ta mbushin syrin, por kur fillojnë të fryhen rriten shumë, më shumë sesa e mendoje, por e vërteta është se shumica e tullumbaceve plasën, nuk zgjidhen, nuk përdoren për herë të dytë. *(shënim për pastorin: mund të sillni disa tullumbace në skenë për ta ilustruar.)*

Çfarë Iu Bën Krenaria Marrëdhënieve?

Fjalët e Urta 13:10b *“Nga krenaria (mendjemadhësia) rrjedhin (vijne) vetëm grindje.”*

Shpesh nuk e vëmë re sa shkatërruese është krenaria tek marrëdhëniet. Bibla thotë që krenaria shkakton katër probleme te marrëdhëniet.

1. SHKAKTON KEQKUPTIME

Kur unë mendoj se i di të gjitha, mendoj që s’kam nevojë më për të dëgjuar të tjerët. Nuk kam nevojë ta dëgjoj shokun, shoqen, gruan time, se e di çfarë do të

thotë. Nuk kam nevojë t'i dëgjoj prindërit, pronarin, mësuesin, shefin—e di çfarë do të thonë.

Kjo na shtyn të hamendësojmë, paragjykojmë, të dalim shpejt në konkluzione. Si rrjedhim lindin keqkuptime.

Se kur të kërkon dikush për të bërë diçka, ti s' do e ulesh veten që ta pyesësh për sqarime. Por pastaj si përfundim bën gjënë e gabuar.

Mateu 7:5 “*Hiqe më parë trarin nga syri yt dhe pastaj shiko qartë për të nxjerrë lëmishtën nga syri i vëllait tënd.*”

A e ke dëgjuar shprehjen “Dashuria është e verbër”?

Më duket, është ndryshe. Krenaria është e verbër.

Krenaria na verbon që të mos shohim gabimet tona, dhe krijon keqkuptime e paragjykime.

2. SHKAKTON DEBATE

Fut xixat. Kur dy krenarë përplasen, krijohet konflikt. Kur unë jam krenar nuk duroj dot asnjë garip tjetër rreth vetes. “*Pse bën kështu aman, shiko si ecën ai, shiko si flet, se duroj dot?*” Krenari.

Një shaka me boksierin e famshëm Muhamet Ali, po udhëtonte me avion. Dhe stjuardesa i tha të vendoste rripin e sigurimit disa herë. Dhe ai me mburrje tha: “*Supermani nuk ka nevojë për rrip sigurimi.*” Stjuardesa me po të njëjtën monedhë i tha, “*Supermani nuk ka nevojë as për avion.*” E vuri rripin, u shpua tullumbacja.

Galatasve 5:26 “*Le të mos jemi mburravecë, duke provokuar (ngucur) dhe duke patur smirë njëri-tjetrin.*”

Nëse një person është dikushi, nuk ka nevojë ta lavdërojë veten. Sepse nëse është e vërtetë, do e lavdërojë dikush tjetër, nëse duhet të mburresh për diçka, ti po tregon që ti nuk je ashtu si po thua, nuk e ke atë gjë.

Nëse do e kishe, do e kishin parë të gjithë.

Problemi që sjell mburrja ka komplet efektin e kundërt. Ti mendon: “*Kur unë do iu tregoj filan gjë, ata kanë për t'u habitur, do t'u bëj shumë përshtypje...do t'i çudis.*”

Por zakonisht komenti që vjen është: “*Sa kot që je, pse ia bën qejfin vetes aman.*”

Mburrja nuk funksionon. Por përulësia—kur je i hapur, i sinqertë, transparent.

Ilustrim: Një pastor ishte shumë i njohur në qytetin e tij. Dhe djali i tij 5 vjeç, këdo që takonte, i thoshte, “*Unë jam djali i pastorit.*” E ëma i tha që të mos fliste ashtu se nuk është sjellje e mirë, mos të thoshte që është djali i pastorit,

por të thoshte emrin e vet. Pas disa ditësh e pyeti dikush çunin e vogël: “Çuni i pastorit je ti?” Ai u përgjigj: “Unë kështu mendoja, por mami më tha jo.” Mburrja gjithmonë të fut në telashe.

Romakëve 12:16b “Mos e mbani veten për të mençur (sikur i dini të gjitha).”

3. Krenaria I Pengon Miqësitë E Ngushta

Nuk mund t’u afroresh krenarëve sepse ndërtojnë mure rreth vetes. Prapa murit fshihet frika e refuzimit.

Nëse më njohin me të vërtetë se kush jam nuk do të më duan. Kështu që më mirë po hiqem, po fshihem. Kështu që fshehim gabimet, frikërat, ndjenjat, nuk i ndajmë.

Krenaria të bën të hiqesh sipërfaqësor—madje edhe në marrëdhëniet më të ngushta.

“Nëse e heq murin ti mund ta kuptosh si jam dhe ndoshta ti s’do të më pëlqesh më.” Është frikë refuzimi dhe pengon rritjen e miqësive të ngushta. Ça thotë Shkrimi...

1 Gjonit 1:7-8 “por, po të ecim në dritë, sikurse ai është në dritë, kemi bashkësi njeri me tjetrin, dhe gjaku i Jezu Krishtit, Birit të tij, na pastron nga çdo mëkat. Po të themi se jemi pa mëkat, gënjej-më vetveten dhe e vërteta nuk është në ne.” Kur ecën në dritë është e lehtë të shohësh se kush je—ti je i sinqertë. Atëherë mund të kesh miqësi dhe shoqëri të ngushtë. Por nëse ndërton një mur të madh sepse po mburresh gjithë kohës, kjo nuk të lë të thellosh miqësitë në çdo lloj marrëdhënie.

4. Krenaria e Shtyn (e largon) Pajtimin (faljen).

Nëse ndodh një keqkuptim mes meje dhe një personi tjetër nuk ka për t’u zgjidhur nëse njëri nga ne krenohet. Karakteri na fut në telashe por ama është krenaria që na mban aty.

Bibla thotë, “Nëse s’di të kërkosh falje kurrë nuk do të kesh një jetë të suksesshme.”

Fjalët e Urta 28:13 “Kush i fsheh shkeljet e tij nuk do të ketë mbarësi; por ai që i rrëfen dhe i braktis ato, ka për të fituar mëshirë (një shans të ri).”

Ka shumë familje që jetojnë në konflikte të pazgjidhura vit pas viti thjesht për shkak të krenarisë. Egos. S’pranojnë që e kanë gabim. Refuzojnë të thonë: *Më fal.* Apo s’duan ta falin tjetrin.

Dashuria thotë, “*Më fal,*” krenaria thotë: “*As mos e mendo që unë të them më fal.*”

Por Shkrimi thotë: “Ai person që s’i pranon gabimet e tij nuk do të ketë mbarësi.” Kështu që është zgjedhja jote.

Krenaria i prish marrëdhëniet, shkakton keqkuptime, provokon debate, pengon miqësitë e ngushta, shtyn pajtimin.

Por Si Mund Të Hiqet Krenaria?

A do që ta heqësh një herë, apo ka zënë vend, është mirë aty?

Jo, jo, do e heqim, do bëhemi si shpirt, sepse duam që të dominojë dashuria ne jetën dhe lidhjet/shoqëritë...

1. DO E PRANOJ QË JAM NJERI

Prano që nuk je i përsosur, gabon si të gjithë të tjerët.

Të gjithë gabojmë dhe e teprojmë. Bibla thotë, *“Nuk ka njeri që të bëjë të mirën dhe të mos mëkatojë.”* Bibla thotë: *“Të gjithë mëkatuan dhe u ndanë nga lavdia e Perëndisë...”* Nëse themi që nuk kemi mëkatuar mashtrojmë veten dhe e vërteta nuk është në ne.

S’ka njeri të përsosur. Asnjë nuk e ka ndërgjegjen e pastër 100%. Sepse jemi njerëz.

Romakëve 12:3 *“Secili prej jush të mos e vlerësojë (mbajë) veten më shumë se sa duhet ta çmojë, por të ketë një vlerësim të përkorë....”*

Vlerësim të arsyeshëm.

Çfarë do të thotë kjo—ta shohësh veten ashtu siç të shikon Perëndia? Kur Ai të shikon ty, shikon të mirën, të keqen, anën e bukur dhe të shëmtuar. Të gjithë kemi pika të forta dhe të dobëta. Kuptimi i kësaj është ta pranosh, që ti je njeri. Ji realist në lidhje me pikat e forta dhe i sigurtë në lidhje me dobësitë e tua. Kjo është përulësia. Kjo është balanca emocionale.

Fjalët e Urta 20:9 *“Kush mund të thotë: “Pastrova zemrën time, jam i pastruar nga mëkati im?””*

Kush arriti ta pastrojë zemrën e tij vetë? Mos u përpiq të gënjesh veten që je perfekt. Mos u hiq si dikush që s’je.

Nëse do ishte e mundur, pse duhet të vinte Jezusi?

Ilustrim: Një deputet sapo kishte fituar zgjedhjet. Ai shkoi në zyrën e tij të re dhe e vetmja gjë që kishte zyra ishte një tavolinë dhe telefon. Ai u ul. Dhe pas pak minutash pa që dikush po hynte brenda. Ai mendoi, *“Do bëj diçka që të dukem se jam i zënë me punë.”* Mori telefonin dhe filloi të fliste: *“Po, z.kryeministër. Shumë faleminderit që plani im për rregullimin e lagjes të pëlqeu. E dija që ishte plan i mirë. Jo, jo mos më falendero publikisht. Rëndësi ka që të përfitojë lagja nga ky projekt. Mirupafshim.”*

Mbylli telefonin dhe i tha atij që kishte ardhur në zyrë:

“Me çfarë mund të të ndihmoj?” Ai mezi po e mbante të qeshurën, i tha: *“Jam tekniku, kam ardhur të lidh linjën e telefonit.”*

Krenaria të fut në telashe. Zgjidh përlësinë më mirë. Jeta është një mësim i gjatë përlësie. Bëja të lehtë jetën vetes, zgjidh përlësinë që në fillim.

Ji vetja, sepse kjo është më e mira. Nëse je në kërkim për t'u lidhur me dikë, çun apo vajzë, mundohu të jesh vetja, jo të hiqesh. Sepse maskat nuk janë tërheqëse. **Po pse qenka vetja sjellje tërheqëse?** Sepse ka pak veta që janë të sinqertë në këtë botë.

Nëse arrin ta pranosh gabimin në kohë atëherë je aty ku duhet!

2. DO E DALLOJ HIRIN E PERËNDISË

Kjo do të thotë që duhet të kuptoj se nuk do të kisha asgjë nëse nuk do ishte për Perëndinë. Absolutisht asgjë. Çdo gjë që kam—jetën time, familjen, punën, shkollën—i takojnë Perëndisë.

1 Korintasve 4:7 “*Sepse çfarë të bën të ndryshëm? Çfarë ke ti që nuk e ke marrë? Dhe, nëse e ke marrë (nga Perëndia), pse krenohesh sikur nuk e ke marrë?*”

Ai që thotë, “Unë jam bërë ky që jam, për shkak të zotësisë time”, gabon. Ti nuk je bërë nga vetja. Çdo gjë që ke është dhuratë nga Perëndia. “Po unë i fitova vetë lekët e mi, e fitova vetë shkollën, po vazhdoj me forcat e mia, punën e gjeta vetë?” Kush ta ka dhënë mendjen, duart, trurin, zgjuarsinë? Kush ta ka dhënë jetën? Ti nuk do të kishe asgjë nëse nuk do të ishte për Perëndinë.

As nuk do ishe në këtë botë fare.

A e ka zgjedhur ndonjëri nga ju vendin e lindjes?

Po prindërit? Aftësitë dhe dhuntitë e tua? A e zgjodhe ti të lindje në Shqipëri?

Mund të kishe lind në Ukrainë, në Mongoli, Kinë, në Gana, Kolumbi. Perëndia është Ai që i ka lejuar të gjitha këto gjëra. Çdo gjë e ke nga Ai.

Është Perëndia që i ndan letrat e lojës. Mënyra sesi i luan varet nga ty.

Jakobit 1:17 “*Çdo dhuratë e mirë dhe e përsosur është nga lart dhe zbret nga Ati...*”

Kjo është kujtesë e mirë në lidhje me përlësinë. Bota nuk rrotullohet rreth meje. Nuk jam vetëm unë. Por e rëndësishme është çfarë po bën Perëndia tek unë dhe nëpërmjet meje.

Shikoje jetën me këndvështrimin e Perëndisë. Kap pamjen e përgjithshme të jetës tënde. Dhe ke për të parë se me sa kuptim është ajo. Dhe krenaria ka për të ikur.

Pranoje që ke nevojë për hirin e Perëndisë çdo ditë.

3. Do e Përrjetoj Dashurinë Pa Kushte Të Perëndisë.

Çfarë lidhje ka kjo me zvogëlimin e krenarisë? Shoferët e kamionëve thonë që kur kamioni është bosh, bën më shumë zhurmë sesa kur është i mbushur. Krenaria—zhurma që po bën, tregon se ka boshllëk brenda teje. Një person mendjemadh është bosh brenda. Prandaj e sheh të nevojshme që të bëjë zhurmë duke u krenuar. Sa më i madh boshllëku, aq më e madhe zhurma, krenaria. Çfarë i nxit njerëzit të mburren? Çfarë më shtyn mua të krenohem dhe të fryhem? Është përpjekje për t'u dukur mirë kur në të vërtetë përbrenda nuk ndihem dhe aq mirë. Ne supozojmë që nuk na e varin të tjerët dhe mendojmë se duhet t'u tërheqim vëmendje atyre. *Duhet t'u tregoj veten se kush jam.* Kjo ndodh sepse ne kemi boshllëk përbrenda vetes. A ka ndonjë zgjidhje kjo gjë?

Efesianëve 3:18-19 “*Të mund të kuptoni se cila është gjerësia, gjatësia, thellësia dhe lartësia, e dashurisë së Perëndisë dhe ta njihni dashurinë e Krishtit që tejkalon çdo njohuri, që të mbusheni me tërë plotësinë e Perëndisë.*” Kur mbushesh me dashurinë e Perëndisë ti përjeton një dashuri pa kushte për herë të parë. Ndoshta ti nuk e ke përjetuar dashurinë e Perëndisë. Ke njohuri për të, i ke besuar Atij, por nuk je ndjerë kurrë i dashur pa kushte nga Perëndia. Shkon në shkollë, punë dhe mundohesh të dalësh mirë, që t'i tregosh vetes dhe të tjerëve sa i aftë je. Por nuk e ke ndjerë dashurinë pa kushte të Perëndisë. Kur e lejon Perëndinë ta mbushë boshllëkun e jetës tënde nuk ke më nevojë të vish vërdallë të provosh se kush je. Nuk ke më nevojë të lartësosh veten, të fryhesh apo të bësh gjëra të tilla. Sepse ti e di: *Perëndia më do kështu siç jam. S'kam nevojë ta fitoj dashurinë e Tij.*

Gjëja më e madhe, e vërteta më mahnitëse për mua në botë është fakti që Perëndia i di të gjitha detajet e jetës time—çdo motiv, çdo mendim, çdo veprim, madje dhe gjërat për të cilat më vjen turp nga vetja ime **dhe Ai përsëri më do pa kushte.**

Ai kurrë nuk do të më dojë më pak sesa më do sot dhe nuk do të më dojë më shumë. Nuk ka më shumë sesa më do tani. Ky është lajm i mirë. Kur ndihesh i dashur, kur përjeton dashurinë e Perëndisë atëherë s'ke nevojë t'i bësh reklamë vetes, të biesh në sy, të mburresh.

Romakëve 5:8 “*Perëndia e tregoi dashurinë e Tij ndaj nesh në atë që, kur ende ishim mëkatarë, Krishti vdiq për ne.*”

Dhe atëherë kur unë i kthej shpinën Atij, Ai akoma më do. Sa shumë më do? Imagjino Jezusin e varur në kryq që thotë: “*Unë të dua kaq shumë!*”

Por si ka mundësi që unë nuk arrij ta dua familjen time aq sa duhet? Ta dua gruan/burrin tim në mënyrën e duhur? Të afërmit, shokët?

Sepse ti nuk ndihesh i dashur vetë. Sepse je i zënë duke reklamuar veten gjithë kohën dhe mundohesh ta fitosh dashurinë dhe aprovimin e njerëzve e tjerë dhe nuk ke ç'të japësh.

Dhe krijohet një boshllëk i madh brenda vetes.

Ekziston vetëm një person që mund ta mbushë atë—Jezus Krishti, dashuria e Perëndisë. Dashuria e tij mjafton për të mbushur boshllëkun tim, tëndin, dhe kujdo tjetër.

Kur të mbush Perëndia me dashurinë e Tij, ajo derdhet dhe ke për vete dhe për të tjerët rreth teje dhe fillon të duash të tjerët.

Shokë, Bibla thotë që krenaria sjell vetëm grindje. **Krenaria i ktheu engjëjt në demonë.**

Kryengjelli Lucifer u larguar nga qielli për shkak të krenarisë, shiko sesa serioze është krenaria.

Forma më serioze e krenarisë është krenaria frymërore. Kur dikush thotë: *“Unë s’kam nevojë për Perëndinë në jetën time. Unë mund t’ia dal vetë në jetë. Nuk kam nevojë të kërkoj falje. Unë di si të merrem me jetën time. Unë jam zoti i vetes.”*

Krenaria më e keqe është të mendosh që nuk ke nevojë për Perëndinë në jetën tënde, nuk ke nevojë të varesh nga Ai. Kjo lloj krenarie ka për të mbajtur ty jashtë qiellit, larg Perëndisë, larg përjetësisë me të.

Perëndia të thotë: *“Unë të dua, të dua shumë... të dua pa kushte,”* kurse ti thua: *“Harroje, s’më duhet dashuria jote. Unë ia dal vetë.”*

Ai të krijoj, Ai të do, Ai ka një plan për jetën tënde.

Unë të inkurajoj të bësh gjënë më të mençur që ke bërë ndonjëherë dhe të vendosësh të mos jetosh me krenari por të fillosh të jetosh për Zotin tënd. Jezusi nuk është vetëm Shpëtimtari yt, Ai është dhe Zoti yt.

Jeto jetën, siç do Zotëria yt! Dhe shiko sesi gëzimi, paqja dhe kuptimi do ta mbushin jetën tënde dhe dashuria do të mbushë ty dhe do të derdhet prej teje. Ashtu, krejt papritur ti ke për të patur një dashuri që se ke menduar kurrë që e kishe, sepse ka ardhur nga Perëndia.

Le të lutemi.

Lutja e shpëtimit.